

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRASOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Pentru afecțiunile sau să primăscă.
 Manuscrisurile nu se returnează.
 Birourile de anunțuri:
BRASOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Inserate mai primăscă în Viena R. Moos, Haassenstein & Vogler (Otho Moos), H. Schalek, Alois Herndl, H. Dukas, A. Oppelk, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckslein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețurile inserțiilor: o serie de gazete pe o colină 6 or. și 30 or. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o serie 10 or. v. a. sau 90 bar.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

"Gazeta" este în fiecare zi
 Abonamente pentru Austro-Ungaria.
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fl., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se pronunță la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etajul I: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 or. v. a. sau 15 ban. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 43.

Brașov, Joi, 25 Februarie (9 Martie)

1893.

Brașov, 24 Februarie v.

Tot mai multă crește iritațiunea, tot mai mare devine ferebrea în sinul dietei ungurești. Eri cu ocaziunea desbaterii bugetului cultelor și a instrucțiunii publice s'au început discușiunile asupra situațiunii politice bisericești, cari promit a fi foarte înfocate.

Din partea vorbitorilor guvernului, acesta a fost luat în apărare contra imputării, că ar proceda în mod provocător. Ministrul Csaky a desfășurat apoi vederile sale, amenințându între altele, că dacă agitările nu vor înceta se vor introduce matriculele civile.

Intr'aceea deputații catolici din sinul guvernului se pregătesc a face, în decursul desbaterii amintitului buget, propunerea, ca dieta să însărcineze pe guvern, ca în timpul cel mai scurt să convoce un "congres al catolicilor".

Se va pune der în dietă la ordinea zilei și chestiunea "autonomiei catolice" și organul nemțesc al partidei guvernamentale află de lipsă de a se ocupa pe larg cu această chestiune.

Deoarece aici nu se tractează despre ceva mai puțin, decât de reînvierea congresului catolic de tristă aducere aminte dela 1871, care pregătise un atentat din cele mai cutezătoare în contra independenței bisericii române unite, este de interes și pentru noi Românii de a cunoște ideile, ce domnesc în tabăra guvernamentală maghiară cu privire la acea chestiune.

Două sunt curentele, — ne spune numita foia, — ce se manifestă între catolici.

Cel dintău curent voiesce să creeze autonomia jurată bisericească, fără intervenirea statului, și numai în înțelegere cu regele

apostolic, ca patron superior al catolicilor din Ungaria. Această direcțiune în care stăruiesc episcopul Schlauch, se mulțămesc cu un consiliu administrativ numit de rege și compus din preoți și mirenii și care să se ocupe cu regularea dotațiunii preoțești, sperându că din acest organ central se va desvolta cu timpul autonomia bisericii catolice.

Al doilea curent înviesce de a asigura atât clerului miră, cât și laicilor o influență însemnată în autonomia bisericească și acesta pe baza unei reprezentanțe alese, era nu numite, compuse în proporția de două treimi mirenii și o treime preoți. Pentru o astfel de autonomie este, dize organul guvernului, majoritatea covârșitoare a catolicilor Ungariei, de și ei recunosc, că de pildă, autonomia bisericii protestante sau a bisericii greco-orientale nu se potrivește pentru biserica catolică.

Diarul "Pester Lloyd", căci despre el e vorba, mai susține, că nu merge, ca biserica catolică să fie izolată de stat, cu care a stat în totdeauna în strânsă legătură și că erăși nu merge, ca drepturile monarhului ca patron să fie îngustate. De aci și esplică apoi inițiativa ce au luat deputații guvernamentali catolici spre a cere dela guvern, ca să mijlocască întrunirea congresului catolic.

Dorința acestor deputați, spriginită și de "Pester Lloyd", este ca să se reîncepă firul mișcării pentru autonomie acolo, unde a fost întrerupt la 1871.

Numita foia arată fazele, prin cari a trecut acel congres, amintesc de importantele lui hotăriri și lucrări pentru organizațiune cum este elaboratul comisiunii de 27, care conține 130 paragrafi și este intitulat "Proiect de organizațiune al autonomiei

bisericii latine și greco-catolice a Ungariei".

În fine pledază organul guvernului, ca să se facă noue alegeri pentru congresul catolic pe temeiul statutului electoral din anul 1869 sancționat de Majestatea Sa.

Planul guvernamentalilor catolici este der, încât privește majoritatea, de a reveni la proiectul de organizare, care a fost atentat la viața bisericii române unite vrându a o contopi cu biserica catolică ungurească. Se ridică der din partea acesta un pericol mare, la care atragem atențiunea tuturor Românilor de bine, er în special a Românilor uniți, cari ar trebui să iasă odată din letargia lor, și să se opună de cu vreme energică și hotărîtă planurilor de distrugere, ce le nutresc contra bisericii lor catolice ungruri.

CRONICA POLITICA.

— 24 Februarie.

În ședința de ieri a dietei s'a început desbaterea asupra bugetului ministeriului de culte. Din incidentul acesta ministrul Csaky a făcut însemnate enunțatiuni cu privire la programul politic bisericesc al guvernului. Între multe altele ministrul dize, că e neîntemeiată aserțiunea, că guvernul ar fi procedat în mod provocător în chestiunile acestea. El dize, că legile din 1848 despre recepțiunea și egala îndreptățire a confesiunilor se pot realiza numai dacă asupra celor ce se țin de sfera agendelor statului va dispune statul, lăsându confesiunilor numai atacerile ce compet lor. Ministrul a dovedit, că nu ordinațiunea din Februarie este pricina agitațiunilor. A cetia apoi mai multe ordonanțe episcopesc prin cari preoții sunt îndrumați a proceda conform legilor. Dacă cu toate acestea neliniștea nu va înceta, atunci guvernul, dize Csaky, va introduce pur-

tarea generală a matriculelor de stat. Statul are și drept a impune confesiunilor purtarea matriculelor de stat. Introducerea căsătoriei civile, dize ministrul, este o necesitate neînlaturabilă și este un cras neadever, când se vestesc de pe amvon, că guvernul, priu acest proiect, ar voi să slăbescă legătura conjugală, subminarea bazei vieții conjugale, ori profanarea sacramentului căsătoriei. Ministrul sfirși dize, că ori cât va fi terfelită persoana sa, el este convins, că în cele din urmă va învinge dreptatea și libertatea. Măne vom publica mai pe larg vorbirea ministrului de culte.

Foia vienesă "Neue Fr. Presse" primesc din Agram o soire telegrafică, în care se dize, că opoziția unită croată a hotărît, să nu ia parte la congresul naționalităților din Ungaria, ce se va convoca la Sibiu în Mai anul curent. Decisiunea acesta a fost împărțită comitetului compus din diferiți bărbați ai naționalităților, pe lângă adausul, că opoziția unită croată simpatizează cu tendințele naționalităților și va lua parte la un congres, care se va compune din membrii tuturor naționalităților din Ungaria și Austria, care să se țină în Praga.

"Monitorul" rusesc publică un comunicat oficial dize, că guvernul imperial a avut ocaziunea să arate avizul asupra revoluțiunilor ce se produc în Bulgaria și asupra principiilor de cari se inspiră guvernul din Sofia dela venirea la putere a prințului Ferdinand. Guvernății din Sofia au acum intențiunea să convoce o Sobrană, pentru modificarea articolului 38 din constituțiunea dela Ternoza și să aducă astfel o atingere religiunii țării. Guvernul imperial, cu toate că e călăuzit de principii de neintervențiune în afacerile interioare ale principatului, nu poate însă să rămână spectator mut înaintea acestei încercări, care înțelesce opozițiunea energică a populațiunii bulgare. Comunicatul sfârșesc astfel: "Guver-

FOILETONULU "GAZ TRANS."

Briganții din Sonnino.

Nuvelă de Otto Röse.

(6) (Urmare.)

Prin o vâgăună a munților Volscioi, la marginea moirlei pontinice și face cale Amaseno în cursul său din văile stâncose, pe cari le perurge spumegându, pentru ca apoi pe șes să curgă lin. Unde sale plecicăsc sub stejarii, a oară o orone verzi, închidându strimtoarea, abia permit a vedea îngustă spre valea superioară. Acolo între stânci și oște pleșuve se înălțau în adâncă singuritate, ca și o mănăstire în Liban, zidurile mănăstirii Fossanuova. Călătorul, care vine dela șes, la pôlele munților i se ridică mai tare pieptul, care între miasmele moirlelor, îndrănea să răsuflă numai cu șielă; fișăitul frunzelor arborilor, jocul valurilor și cânteoul paserilor l'u saluta cu veselie după o călătoria prin monotonia șesului.

Și Lidia simțea farmeoul schimbărei de scenă, când ședându la fărmlul Amaseno, schiță aspectul mănăstirei. Nu departe de ea zăcea lungit la pământ Cesar, care horoăia cu pâlăria pe față; asinii păseau în ierbă. Profesorul păsea de-alungul apei repețindu cu voce tare versuri din Eneida, cari istoriseau despre regele Metabus și despre fuga sa peste Amasenus. Lidia asculta cuvintele latinesc, pe cari vântul i le aducea pe lângă fișăitul frunzelor și mormurul valurilor. Visătoare și lăsă pensula în jos, cu care desemnase numai cele dintău equareleri. Gândurile erau departe de tablou. Ea se gândea la Aurelian și la posibila vedere în Neapole, Pompeji sau pe Capri. Călătoria prin ținutul întins și monotou o readuce la deplina conștiință a iubirei ei. Dorul și grijile îi rodeau inima. Patru zile întregi străbătuse, dimpreună cu tatăl ei, moirlele. Ii păr a eternitate.

Numai la începută f'u înlăntuită de frumșetea locului și se desfătase în această viață aventuriasă. Când, venind

din Nemi, ajunsese înălțimea muntelui Artemisio, privi estasiată ținutul farmecător dela picioarele ei. Înaintea ei se desfășura șesul pontinic. Căta nu prea prețipisă era acoperită cu vii și cu holde înverșite. La o parte a muntelui se ridicau printre vîrfurile arborilor tururile din Veletri. Ochiul putea privi totă țera Volscioilor: la drepta până la mare pe delurile Anzio și Astura, în zarea albastră, siluetele dințate ale capului de Circe și a insulelor Ponso; la stânga, culmile colțurose ale munților Volscioi, a căror cote albe, încoronate de sate și orașe, se înșirau în formă de oulise până când departe de Terracina fața în față cu Cap Circe, se perdeau în orizontul albastru; și între munți și mare păduri, în mijlocul cărora negura albă arăta locul moirlelor.

Aceste tôte, luminate de soarele de dimineță, făoură asupra Lidiei o impresiune de nedesoris. La cuvintele fericiților ale iubitului, se mai alătură majestătea sublimă a ținutului, aerul cel prospăt și mișcarea veselă; inima ei era plină de bucurie și de speranță. Și

această dispozițiune și-o păstră și atunci când călări de-alungul viei Appia spre Cisterne și de acolo peste Campo morto spre anticul Antium, unde profesorul avea să facă cercețări. Totă privelisoa nouă farmecau pe Lidia: bivoli leșși în bălți, turme de boi cu corne lungi, stave de cai vioi, cari se tăvăleau pe pășune sau se scaldau în apă până la burtă. Cele mai încântătoare vederi ale ținutului, cari, deși monotone și melancolice, impuneau prin sublimitatea lor, seduceau adese-ori pe Lidia să-și scotă mapa de schițat, și când se odihneau să-și depună în trăsuri grabnice impresiunile ei.

La Astura se mări încă interesul călătoriei. Intr'o pădure străvechiă de stejari și carpeni, ulmi și fagi, orecseau peste tufe, cari acopereau pământul cu o bogată vegetațiune, plante cătărătoare și în unire cu coronele arborilor ofereau un umbră desă. Călătorii dau peste arbori răsturnați de furtuni; ici oolea eșiau dia, desiși și porci sălbatici. Numai din câteva colibe rotunde cu coperiș de trestie, eșia fum

mul imperială își exprimă sincerile sale dorințe, nentru-ca sentimentele ce se manifestă în clerul și printre patrioții din Bulgaria, să fie un avertisment pentru toți Bulgarii fără distincție de partid și să depărteze pericolul, ce amenință pe ori ce popor, care se lapdă de sfintele tradiții de mai multe secole. Guvernul imperial e convins, că revoluțiunea proiectată în viața intelectuală și politică a principatului nu va da rezultate favorabile și că ea va avea consecințe triste pentru viitor, pentru că ea va aduce conflicte interioare și adânci neînțelegeri din punct de vedere morală.

Autonomia catolică.

În conferința clubului liberală dela 5 Martie n. s'a discutat, afară de chestiunile pendente politice bisericești, și chestiunea autonomiei catolice.

După deschiderea conferinței a luat cuvântul *Kammerer* Erud, care în expunerea sa a susținut, că înființarea autonomiei catolice nu este numai un interes confesional, ci și public. Așternând următorul proiect de rezoluțiune:

„Guvernul se îndrumăză, ca în virtutea dreptului, ce i lă dă legea, să ceară dela Majestatea Sa, ca patronul suprem, ca pentru aducerea autonomiei catolice regnicolare, adunarea constituantă să se convoce cel puțin în decursul anului“.

Francisc *Fenyvesy* se alătură la dorința, ca să se înființeze într-o formă ore care autonomia catolică. Nu ține însă de corect, ca autonomia regnicolară să se declare ca obligatorie, înainte de ce s'ar pronunța universitatea catolică față de aceasta; nici nu ține de corect, ca să se enunțe, drept un fel de obligament, principiul, că adunarea constituantă este de-a se convoca în decursul anului. Face deci următoarea propunere:

„Guvernul se îndrumăză, ca în ceroul său legal, să roge pe Majestatea Sa, să dea cât mai curând concesiune pentru convocarea comisiei organizatoare ori a adunării în afacerea autonomiei catolice“.

Ministrul *Csaky* declară, că el a voită totdeauna autonomia catolică; pentru aceasta a și făcut pașii de lipsă, dăr în urma piedecilor intervenite, încă nici a primit răspunsul orului episcopesc catolic. Înainte dăr de-a întreprinde ceva în această afacere, trebuie să aștepte acelu răspuns. Declară apoi ministrul *Csaky*, că nu-și poate închipui autonomia decât pe *base representative*. Se alătură la proiectul de rezoluțiune al lui *Fenyvesy*.

Tibad Antal dorește autonomia catolică, din punct de vedere al statului maghiar. Apropiându-se elementul laic de cler, autonomia va constitui un factor, care, eventual, va pute să respingă chiar amestecul necompetent al Romei. Primesce proiectul lui *Fenyvesy*.

Vorbi apoi *Weckerle*, care dize, că autonomia este o afacere proprie internă a catolicilor, în care guvernul nu se poate amesteca decât din punct de vedere al supraveghierii statului. Încătu însă e nevoie de concesiune pre înaltă, este aplecat să esopere această dorința expresă a catolicilor. Se alătură la dorința ministrului de culte, ca cuvântul „regnicolară“ să se omită și fiind-o deslegarea chestiunii nu atârna numai dela guvern, să nu se fixeze un timp inclusiv.

Conferința a primit proiectul de rezoluțiune al lui *Fenyvesy*.

SCRIRILE ȚILEI.

— 24 Februarie.

Marile manevre de toamnă ale armatei austro-ungare se vor ține în împrejurimea localității *Steinmanger* la începutul lunii lui Septembrie. La aceste manevre, la cari vor opera două corpuri de armată, vor lua parte monarhul nostru, mareșalul arhiduce Albrecht, arhiducii *Rainer* și *Wilhelm*. După cum se știe, va lua parte și împăratul Germaniei, și pentru acest scop în luna numită va sosi la Viena. Mareșalul arhiduce Albrecht a și vizitat în anul trecut terenul de manevre.

În interesul surdo-muților. Pe întregul teritoriul Ungariei se află numai trei institute pentru creșterea, instruirea și respectiva pentru *maghiarizarea* surdo-muților. Numărul acesta este cu totul nesuficient pentru marea contingentă al surdo-muților, deoarece numai în Budapesta se află 3975 de surdo-muți obligați la cercetarea școlii, și dintr-aceștia abia 342 au putut fi internați în institute. În vederea acestor neajunsuri, în Budapesta s'au făcut pași pentru înființarea unei reședinții, care va îngriji de creșterea surdo-muților din capitală și va stăru pentru înființarea de asemenea reședinții și în alte oșitate ale țării. Bine înțeles, acest scop umanitar încă își află limitele sale „patriotice“, căci de-odată cu creșterea și instruirea în ungurește a surdo-muților, se urmărește și maghiarizarea lor.

Conferința sanitară, se va deschide la Dresda, în 11 Martie n. c. Președinte de onore este ministrul de stat *Metzsch*, care va saluta adunarea în sala oficiului de externe. Până în 6 Martie s'au anunțat 50 de membri.

Slavismul și ortodoxia. Duminecă, cu ocaziunea aniversării a 15 a a păcii dela *Sau Stefano*, președinții societății

slave de binefacere au vizitat pe contele *Ignatieff*, i-au remis o adresă și au pronunțat discursuri de ocaziune. După „*Novoie Vremja*“, contele *Ignatieff* a răspuns între altele, că legătura puternică, care unese pe Ruși cu ceilalți Slavi, este ortodoxia.

Dividenda băncii naționale din București. După raportul consiliului de administrațiune al băncii naționale, câștigul brut al institutului pentru anul 1892 este de 4,017,170 lei 70 bani, dintre cari cheltuieli 934,586 lei, așa încât câștigul curat este de 3,082,586 lei 76 bani. Dividenda pentru fiecare acțiune în valoare nominală de 500 lei pentru anul 1892 este de 86 lei 70 bani.

La afacerea Panama. Procesul de mituire în afacerea Panama se începe astăzi. Se vorbește, că *Carol Lesseps* va oșia, ca martor, pe *Clemenceau*, *Freyinet* și *Floquet*.

Regina Natalia, cum spune o depeșă din *Belgrad*, a informat pe amicele sale, că are intențiunea să se ducă în Aprilie la *Constantinopol*, la *Yalta* și pe urmă în România, la *Sinaia*, ca să vadă pe doamna *Catargiu*.

Italianii despre Maghiari.

Diarul „*Il Faro Romagnolo*“, organ politic independent din *Rovenna*, în numărul său 315 din 18 Februarie st. n. a. c., publică următorul articol, ca răspuns la cele ce a scris „*Pester Lloyd*“ în contra pressei italiene:

Diarele oficiose ale guvernului unguresc, au crezut de cuviință să profereze insolente împotriva pressei italiene și acesta pentru motivul foarte simplu, că dăna nu poate trece cu vederea, ci protestează energic în contra odioasei politici de maghiarizare, care domnesce suveran în țările de sub coroana Sf. Ștefan.

Acastă detestabilă politică, apasă cu lanțurile sale de oșel pe spatel Românilor în deosebi — popor generos, cu care suntem uniți prin legăturile trainice de sânge, a cărui lung nenorocire și constanță eroică față de apăsător și contestatele servicii, ce au adus civilizațiunii, au captivat simpatiile și admirațiunea întregii Europe.

O mică broșură cu titlul: „*Cestiunea de Orient și Naționalitățile*“, apărută de curădă în Italia, și în care se demonștră cât de neomenos lucrăză Maghiarii, oprindându pe celelalte naționalități și menținându în țera lor o agitațiune totdeauna viucă, care nu poate fi decât fatală pentru viitorul Ungariei însăși și a civilizațiunii europene. Susmenționata broșură produse o curată vijeliă în presa capitalei ungare.

Înjurăturile și insultele ploau la adresa

autorului acelei publicațiunii. Acestă metodă de a combate este proba cea mai evidentă, că presa maghiară nu are argumentare seriose și convingătoare prin care să potă distruge acele observațiuni ce le a căsunat atăta furia.

Astăzi ne cade în mână un număr al diarului „*Pester Lloyd*“, organul cel mai oficios posibil al maghiarismului guvernamental, în care cetim o nouă „*charge à fond de train*“ în contra diaristicii italiene, pentru-că această din urmă a comis enormul *delict* de a se interesa de soarta Românilor din Transilvania și din Ungaria și că se pronunță în favoarea lor.

Foia susmenționată scrie că „în pădurea pressei italiene“ se aude adeseori „cântecul cucului iridentismului român“.

Adaugă după aceea, cu o amărăciune vedită, că „iridentismul român“ au făcut un pact de alianță cu aceia din Italia și trănănesc contra acestora din urmă, cari susținându cauza Românilor, fac act de ingratitudine — după dănsul — contra Maghiarilor, cari au vrsat sângele lor pentru independența și unitatea italiană. Ne face între altele și un gentil compliment dăcându, că Italianii sunt o națiune „puțin obișnuită cu buna-cuviință politică.“ Și după ce ne-a amintit, că Italia este aliata Ungariei, ne previne, că Ungurii pot să pretindă, cu mare dreptate dela un aliat, ca dănsul să nu susțină tendințele Românilor, inimizii Maghiarilor. Apoi e tare curiosă și strania afirmațiunea, — nelipsită de amenințări — cu care organul maghiar încercă de a da prestigiu unor atari afirmațiuni. El dăce anume, că Italia va pute trăi în viitor „fără Trento și Trieste“, dăr va fi perdată atuncea „când existența Romei nu va fi asigurată.“

Ce privese suferințele poporului român, ele nu există de loc după părerea lui „*Pester Lloyd*“ și afirmațiunile tendențioase ale pressei italiene nu sunt — a uitat să o spună — decât pure calomii și minciună...

Credem însă, că Românii din Transilvania și din Ungaria au multe socoteli de regulat și domii Maghiari, socoteli de mult mai mari decât acelea ce le a avut Ungaria cu Austria.

Dăr să nu se dăcă, că cele susdise sunt nise aserțiuni gratuite ale noastre și că Maghiarii cu Românii sunt considerați toți egali înaintea legii și ca cetățeni ai Ungariei și că într-un cuvânt se bucură cu toții de aceleași drepturi. Legile speciale electorale, asupra pressei (acestea sunt și mai aspre), ce sunt în vigoare în Transilvania, nu sunt făcute pentru toți cetățenii din Ungaria, și sigură nici spre a favoriza pe Românii. Apoi de mult nu mai e un secret pentru nimeni, modul de imparțialitate (?) cu care se aplică legile din partea Maghiarilor, când este vorba de a lovi într-un Român.

Nu vomă mai arăta aci, ce însemneză faimosa și așa dăsa lege a egalității naționalităților, care, cu toate restricțiunile și cu toate clausele ce le cuprinde, nu e din contră decât o adevărată lege de dominațiune.

De asemenea nu vomă menționa renumitele reuniuni de cultură (*Kultur-egylet*), nici acele mii și variate mijloce de maghiarizare cu cari se atentăză la limba și la sentimentul național al Românilor, pentru-că ar trebui să ne întindem prea mult. E de ajuns să spună că Românii din Transilvania au ajuns nise adevărați iloți; Maghiarii o știu și fac tot posibilul ca în străinătate să nu se știe adevărată stare de lucruri.

Astfel destinele statului Ungariei sunt hotărâte. Ea nu va pute să trăsască decât diferențându-se într-o confederațiune liberă de popore libere, căci e o neghiobiă dusă până la extremă a încerca prin violență de a evita această mare transformațiune, care este pentru

albastru. Lidia pute să-și închipușcă, că se afla când într-un sat al Hotentotilor, când într-o pădure străvechiă tropică.

Dăr plăcerea călăritului prin aceste locuri sălbatică nu pută să învingă temerea, care cuprinsese pe inoetul inima tinerei fete. Înfașurarea sărăcoșă și palidă a populațiunii îi aduse aminte de pericolul aerului dintre mlaștine. Ori cât de curajos suporta profesorul strapatele, impintenat de zelul său după studiu, totuși încordările corporale, modul neobișnuit de viucă și mâncaerea frugală, împreunate cu malarie, trebuiră să-i sdrucine sănătatea. În Posta di Mesa, între mocirle, ce esală friguri, observă Lidia o schimbare în înfașurarea tatălui ei. El era monoton și trist și-și perduse apetitul său bun de mai înainte. Noptea lă audea ea umblându prin oșai, fără ca să potă dormi, deși închirase singurele paturi ce le aveau ospătarul și ospetăreșă. Dimineța ruga ea pe tatăl ei să părăsăză ținutul mocirlos, dăr el persista, dăcându, că va mai visita riul Amaseno și apoi șera va părăsi mocirlele.

Acum Lidia șadea tristă și pe gânduri la țărmlul riului. În loc de speranțe o cuprinsese acum o melancolie, pe care se încerca să o depărteze. Îi era ca și când o nenorocire ar pluti pe deasupra capului ei, ca și când o fatalitate necunoscută ar oșloa pe urmele ei și ar fi putut în cel mai de aproape moment să risipșcă visurile ei de aur și despre o revedere cu Aurelian.

Afară de aceea se dăcea, că prin ținuturile acele umblă hoții, și această împrejurare mărea încă temerea Lidiei. Ce e drept, ea nu era din fire șovăitoare, dăr era iritată nervos prin grija față de tatăl ei și așa ea acum în ori ce păstor, în ori ce călător, vedea un tâlhar. Fantasia ei se mai mări prin acea împrejurare, că acolo făcuse călăreț de ore-care importanță, și purta pușca cruciș peste șea, și ori ce călător cu trăsura ține pe ghenunchi arma cu oșoul tras. Ori cine, când se apropia de vre-un strein, își lua pușca la oș. Lidia nu se putea în de ajuns minuna, că mica societate nearmată (căci pistolul tatălui dăr nu pute să numărat) trecea prin locurile aceste nesigure și

că până acum a scăpat de a fi jefuit.

Ca și când ar fi voit să și asigure averea ei, puse repede mâna în sin unde era pungulița, în care se aflau mai multe monede de aur pentru casuri necesare. Apoi privi cu șieală împrejur.

Ținutul părea cu totul părăsit; chiar și mănștirea îndepărtată zăcea fără viață ca și un castel fărmeat în pustie. Dăr nu! — de marginea podului de pētră se rășimau doi bărbați a oșoror pucș, ca de regulă, erau ridicate amenințator. O tremurătură nervoșă trecu prin corpul fetei. Ea se uită după tatăl ei; apoi, când privi erași spre punte și nu mai dări pe cei doi oșeni, creșu că s'a înșelat în urma fantasiei ei iritate. În curădă însă o cuprinse tēma pentru tatăl ei, pe care lă perduse din vedere. Ea sări repede în picior ca să-l caute.

(Va urma.)

statul Ungariei — o repetăm — singura condițiune de viață și de prosperitate.

Românii nu sunt inimici Maghiarilor, după cum afirmă „Pester Lloyd“, dar sunt antagoniștii lor naturali, deoarece voescă o să fie respectată religinea, limba și naționalitatea lor. Și în această luptă, tradițiunea afecciónilor italiice și acea a simpatilor sale, nu pôte fi îndreptată către apărătorii ei, către cei apăsați. Pôte să invoce „Pester Lloyd“ câtă o pofti exigențele unei alianțe antipatice la care ne-a constrinsă triste și neevitabilele necesități ale politice. Aceste considerațiuni totuși nu ne vor împedea de a glăsu adevărul nici nu ne va face să tăcem, înăbușind în noi impulsul ascuns dăr atotputernic al sângelui, care impuls, împreună cu sentimentele cele mai vii de iubire și de solidaritate, îl trimitem către valoroșii și nenoroiții noștri frați din Dacia-Traiană, din Carpați și de lângă Dunărea albastră.

Același impuls de care vorbim ne va căluzi într-o zi la redobândirea Trentului și a Triestului, ori-câtă ar fi flecări foia maghiară, că vom pute trăi și fără el, și noi nu vom permite nici unei națiuni străine de a atenta la posesiunea capitalei Roma.

Să fie deci în pace domni Maghiari, ca ferocea lor politică în contra naționalităților, nu pôte fi bine vedută în Italia, cum nu e aprobată ori simpatice, nici în Franca, nici în Anglia, nici în Germania, nici în vre-o altă țară civilizată. Mai bine ar fi face o colecțiune prețioasă pentru dășii de avertismentele ce primesc din toate părțile, pentru a se retrage cât mai e timp dintr-o cale, care nu pôte duce statul lor decât la o ruină sigură.

Sesiunea de primăveră a Academiei române.

Er, Marți în 23 Febr. st. v., s'a deschis sesiunea de primăveră a Academiei Române. Președintele d. Ion Ghica, fiind încă bolnav, a fost invitat d. Iacob Negruzzi, vice-președinte, să președeze.

Raportul d. lui D. Sturdza, secretarul general, asupra mersului și activității Academiei pe anul 1892 arată pierderile ce a încercat Academia în cursul acestui an prin mărta academiștilor G. Cobălcescu, episcopul Melchisedec și G. Sion, precum și a d. lui Felix Bamberg, membru corespondent în secțiunea istorică.

Actualmente sunt vacante 5 locuri de academiști și anume: 2 în secțiunea literară (V. Alexandri și G. Sion), 2 în secțiunea istorică (M. Kogălniceanu și episcopul Melchisedec) și unul în secțiunea științifică (Gr. Cobălcescu).

În sesiunea această Academia are a acorda 2 premii pentru opere publicate și 3 pentru lucrări prezentate în manuscris asupra unor subiecte puse la concurs.

La concursul marelui premiu Năsturel, de 12,000 lei s'au prezentat următoarele publicațiuni:

Căpitan Dymolescu, arta în comandament, desarmare și idealul armatei române; M. Gaster, chrestomația română; Th. P. Jerebie, funcționarii; G. G. Tocilescu, curs de procedură civilă; Ion Slavici, romane și A. D. Xenopoli, Istoria Românilor 5 volume.

În cursul premiului statului Eliade Rădulescu, de 5000 lei, s'au prezentat următoarele lucrări:

Th. Alexi, Parnasul român; G. T. Aviniani, tratat de espropriațiune; I. Bogdan, vechile oronii moldovenești până la Urechie; del. Vrancea, parasiti; Bonifaciu Florescu, ritmuri și rime; colonel P. V. Năsturel, stema României; N. Petrașcu, Mihei Eminescu; D. I. Popilian, dicționar latin-român; L. Șaimanu, istoria filologiei române; D.

Stăncescu, basme culese din gura poporului.

Pentru premiile G. Sanu Marinu, (1500 lei) și Neuschotz, (1500 lei) nu s'a prezentat nici o lucrare.

La concursul premiului Statului Lazaru, de 5000 lei, s'a prezentat o lucrare cu devisa: „Incelul cu incul se face ofelul. Cu timpul ogurida se face miere.“

D. D. Sturdza a făcut o dare de sēmă și asupra stării bibliotecii și a colecțiilor.

Biblioteca Academiei, care este condusă de d. profesorul I. Bianu, are actualmente 60.000 volume, 2000 manuscrise și peste 30.000 documente istorice. Biblioteca este pusă la dispozițiunea publicului 10 ore pe zi fără intrerupere.

Apelul,

cătră toți iubitorii culturii naționale.

În comuna noastră gr. cat Periceiu, în Sălagiu, conform legei școlare, se pretinde, ca în primăvera viitoare să se edifice o școală nouă confesională — fiind că cea veche se ruinează, — oaf la dia contra suntem amenințați cu perderea școlii confesionale și caracterul ei național, deore ce în comună avem două școle de stat, una pentru fete și alta pentru băieți. — Să fim înțeleși, că între noi se află 1200 suflete reformați și Evrei, și se pôte pe ușor întâmpla să ne pierdem școala, decât nu vom fi în stare a ne zidi alta, după cum pretinde legea, pentru un număr de 120 copii, ce-i avem scriși la școala confesională.

Starea materială a poporului român din astă comună însă e atât de slabă, încât, fără de ajutor, nici la un casu poporului nu-i conde a solvi suma de 2000 fl., ce se cere pentru edificarea școlii nouă, de o parte, pentru că numai acuma s'a fuit cu edificarea unei biserici noi în preț de 8 mii fl., er de alta, pentru că în acest an s'a reparat casa parochială și toate superdificatiile parochiale, și așa putem dice: că de 5 ani încoco, de pe poporul român din astă comună s'au scos numai prin repartiția 10 mii fl. Dreptă aceea:

Iubiților frați Români! Prin cuprinsul acestor șire, apelăm la ajutorul voștru al tuturor plugarilor dela sate și orașe, al inteligenților și înregului cleru român, unde numai va străbate acest apel, ca să bine-voia să sari în ajutorul nostru cu cât de puțin, oaf numai iubirea voastră cea frățoasă, caritatea creștinescă și sprijinul național ne potă mântui de pericolul, ce ne amenință școala și pe fiil noștri.

Nu credem însă, oaf se va afla sufletu de Români, căruia să nu-i zacă la inimă o astfel de cauză națională, unde e întrebare de 120 de copii de Români, oaf ore se mai fia ei, ori ba, cresouți în școala lor confesională și în același spirit românesc, cum au fost până aci!

Chiar din acest motiv avem speranță, că frunții noștri inteligenți, on. preoți, învățatori și alți cărturari dela sate și orașe, vor deschide colecte în favorul edificării școlii noastre și-i rugăm pe toți, ca colectele, atât în naturalie, prefăcându-se în bani, cât și banii incurși să se trimită la adresa on. Redacțiunii a acestui prețuit diaru, de unde contribuțiile maritimose se vor chita pe cale diaristică.

Din ședința senatului școlar:

Periceiu, Făurar 1893.

Alexandru Sima, Vasiliu Olteanu, preot local și preș. învățatoru școl. sen. școl. conf. și not. școl.

Flore Stefanu, curatoru școlar.

N.B. Acest apel se recomandă apretării și îmbrățișării căldurose a Onoratului publicu român iubitoru de cultura populară română.

Alimpu Barbolovicu, vicaru for. g. c. episcopescu al Silvaniei.

Mulțămite publică.

(Urmare.)

Cu lista nr. 84 colect. d-lu I. Drăganu preot în Băița: George Drăganu 2 fl. Lazaru Perianu 2 fl. Demetriu Moldovanu 1 fl. Nic. Păcurariu 1 fl. Nic. Popu 1 fl. Simeon Baciola 1 fl. Ilie Cosma 1 fl. George Baroși 1 fl. Suma 10 fl.

Cu lista nr. 62, colect. d-lu Dr. Gavrilu Cosma cand. adv. în Beiuș. Vas. Ignatu adv. 2 fl. Const. Boițu adv. 2 fl. Ioan Buteanu dir. gimn. 1 fl. Aug. Antal protopresb. 2 fl. Ambrosiu Kretz adv. 1 fl. Teodoru Baleu prof. 2 fl. Maria Valtner 1 fl. Dr. Georgiu Murășanu medicu 2 fl. Ilariu Crișanu 50 cr., Dr. Gavrilu Cosma cand. adv. 1 fl. Suma: 14 fl. 50 cr.

Cu lista nr. 82, colect. d-ra Elena Serbu în Chitichaz: Aurelu Popovici 50 cr., A. Horvath 50 cr., Giulanu 50 cr., G. Lazaru 1 fl. Odorșanu 50 cr. Dimitrie Ardelanu 2 fl. Vas. Belesu 1 fl. Alesiu Popovici 50 cr., Ioan Caciua 1 fl. Dr. Vesa 1 fl. V. Mangra 1 fl. Gabria Codrenu 1 fl. Const. Brădenu 20 cr., Elena Serbu 1 fl. 30 cr. Suma 12 fl.

Cu lista nr. 7, colect. d-lu Oct. Popescu stud. jur. în Toplița română: Gregoriu Popescu 1 fl. Aurelia Popescu 2 fl. Georgiu Maioru 1 fl. George Popescu 1 fl. Petru Sărcea 1 fl. Lupu Marcu 50 cr., Simion Ciuca 1 fl. Suma 7 fl. 50 cr.

Lista nr. 97 colect. d-lu Nic. Cioclu medicu în Pecica 5 fl.

Lista nr. 3, colect. d-lu Vasile Maioru stud. med. în Chitichaz: T. Hărșanu preot 1 fl. I. Catona propr. 1 fl. V. Catona propr. 1 fl. C. Catona 1 fl. Vas. Curta propr. 1 fl. Vas. Popu preot 1 fl. Al. Câmpianu propr. 1 fl. Carolina Popu 1 fl. Aurelia Maioru 1 fl. Suma 9 fl.

Lista nr. 2, colect. d-lu Ioan Keri stud. filoz. în Oradea mare: S. P. S. D-lu Episcopu Pavelu 5 fl. I. Kővəri prepositu 2 fl. N. N. 1 fl. Paulu Vela 3 fl. Pál Gábor 1 fl. Dr. Ios. Rednicu 1 fl. X 50 cr., Aug. Popu 1 fl. Aug. Antal 1 fl. Al. Popu 50 cr., Kummer Basista 1 fl. F. B. 50 cr., I. Cosma 50 cr., Cutare 1 fl. N. N. 50 cr., Lauranu canonicu 2 fl. N. N. 50 cr. Suma: 22 fl.

Cu lista nr. 103, colect. d-lu Dr. Pompeiu Germanu, medicu în Dobra: Romulu de Crainicu protopopu 2 fl. Iosif Petrovici 1 fl. Ios. Criste 1 fl. P. Olariu 1 fl. Nic. Herbai 1 fl. Sim. Pascu 1 fl. I. Germanu 1 fl. A. Lesnicu 1 fl. Dr. Germanu medicu 2 fl. Nic. Gostaia 1 fl. Ioan de Herbai 1 fl. I. Serbu 1 fl. P. Popovici 1 fl. Suma 15 fl.

Lista nr. 124, colect. d-ra Aurelia Serbu în Pilul-mare: Aurelia Serbu 2 fl. Odorșanu 50 cr., Nădăbanu 50 cr., Mironu Cătanu 1 fl. Chitichazanu 1 fl. Ioan Căciua 1 fl. St. Capra 50 cr. N. N. 50 cr., V. Mangra 1 fl., Nedescifrabil 50 cr., d-to 50 cr., Alesiu Popovici 50 cr., Vasiliu Belesu 1 fl. Suma 11 fl.

Lista nr. 1, colect. Ioan Geșe jur. în Sibiu; Dr. G. Popu adv. (Zslau) 1 fl., Mihailu Popu 1 fl., Al. Costea protopopu 4 fl., G. Dobra 1 fl., I. Popu 2 fl., I. Popu not. cerc. unu fl., Vas. Fonca 1 fl., Al. Cadaru preot 1 fl., V. Mica propr. 3 fl., I. Ternovanu not. cerc. 1 fl., M. Borbely medicu 2 fl., V. Geșe protopopu 2 fl. Suma 20 fl.

Lista nr. 10, colect. d-lu Leonu Farasca, medicu în Borgo-Joeni: N. N. 1 fl., N. N. 1 fl., Mih. Rednicu 50 cr., Pavelu Luncanu 50 cr., Iacobu Onea 50 cr., Nedescifrabil 1 fl., Vrșmașu 50 cr., Catarina Cadaru 1 fl., I. Boza 50 cr., Dr. N. Hanganu medicu 2 fl., S. Pahone 50 cr., I. Dolorga preot 1 fl. Suma 10 fl.

Lista nr. 24., colect. D na Lucreția Dr. A. Olariu în Deva: Lucreția Costa Olariu 2 fl., N. N. 50 cr., Dr. V. Moșu 1 fl., Aug. A. Nicora 1 fl. Suma 4 fl. 50 cr.

Lista nr. 113., colect. d-ra Lucia Cosma în Sibiu: P. S. S. D-lu Mironu

Romaulu, metrop. 5 fl. Il. S. Dr. Ilarionu Pușcariu, archim. 2 fl., „Albina“ 20 fl., Ios. Șuluțiu cons. reg. 5 fl., Dr. Oct. Rusu adv. 3 fl., Il. Nicanoru Frațeu protosincolu 5 fl., Onoriu Tilea ing. 2 fl., Al. Lebu propr. m. 5 fl., Ioan Ghibu protop. 2 fl., Const. de Colbasi (Spring) 2 fl., Leontiu Simonescu secr. metr. 3 fl., Ioan de Preda adv. 2 fl., Severu de Colbasi 1 fl., Traianu Meșianu protopresb. (Zărnesc) 3 fl., Dr. N. Șerbanu deputat 5 fl., I. Broju 1 fl., O. Aiseru 1 fl., Dr. Remus Roșoa secr. cons. 1 fl., Bunea 1 fl., I. Lissai compt. 1 fl., N. N. 50 cr., D. Rațiu 1 fl., Dr. N. Vecerde adv. 1 fl., I. Popescu 1 fl., N. St. Șuluțiu 1 fl., I. Vătășanu 1 fl., R. Ardelea 50 cr., Dr. Maroiașu 50 cr., Pantaleonu Lucașu c. r. pens. 1 fl., Dr. Diaconovici 2 fl. 50 cr., Isaia Popu, preot 1 fl., Mateiu Voileanu ases. cons. 1 fl., Fl. Steroa Șuluțiu (Vidrașeu) 2 fl., Silv. Moldovanu redact. 1 fl., R. Petricu cassar. 1 fl., Nic. Hențu not. (Seliște) 3 fl., Parteniu Cosma dir. „Albinei“ 4 fl. Suma 93 fl.

(Continuarea publicării listelor va urma.)

Clușiu, 28 Februarie n. 1893.

Romulu Poppu Ioan Neamțu, cassaru. controloru.

DIVERSE.

Maxime. Traficul onorei nu înboğătesce Vauvenargues. — Onorea e respectul de sine însuși și de frumșea vietei sale, dusă până la pasiune. Onorea e pudorea bărbătescă Alfred de Vigny. — Am fost necesitată a fi ceva neputendă pără nimicu. Iosif Leurinsky. — Redusă la sine însuși spiritul criticu nu e nici un deșeptator de idei, nici un stimulator de lucruri mari; dăr fără el totul e caduc, el ar totu-deuna cuvântul din urmă. Pasteur. — Pozițiunea îndoesce puterile, sângele rece le regulează și asigură întrebunțarea lor. M. G. Valtour. — Nimicu nu e atât de ablu, ca o condită corectă. M-me de Maintenon. — Cine vră să facă avere în unu singuru anu merită să fia spențurat înainte ou șese luni. Prov. italianu. — Succesul e câte-odată cu mult mai fatalu pentru coalițiun decât nesuccesul G. Boissier. Suntă trei ordine de spirite: acelea ce înțeleg unu lucru prin sine însuși; acelea ce-l înțeleg deoa li-l demonștră alții; acelea, în fine, cari nu înțeleg nici prin sine, nici deoa li-l esplică alții. Machiavel. — Campăna — balanța — e imaginea lunei mari: aci se pôte vedea tava golă urcându-se, er cea îngreunată descindend. Lessing. — Amorul e unu vis fără somn, er cășetoria unu somn fără vis. Jul. Weiss. — Răutatea omeilor nu pôte fi invinsă nici prin timp, nici induloită prin vre-o binefacere. Machiavel. — La născerea unui popor sacrificarea unui om pôte ajuta ceva, însă când acestu popor a îmbrășnit, prăpastia lui Curtius nu se închide deoa peste poporul întreg. Uergnaud. — Istoria nu e utilă pentru că cetim în ea trecutul, oi pentru că cetim în ea viitorul I. B. Say. — Care e cel mai grobianu, observi îndată, asemenea și pe cel mai delicat; care e cel mai cuminte se va arăta mai ourdu seu mai târziu, care e cel mai onest se va dovedi aq seu mâne; care e cel mai nobil remăne adesea ascuns o viață întregă. — E mai ușor a ține deca cuvântu, decât cuvântul dat. — Indispensabil e cineva numai la înmormentarea sa. Înăpăținarea e energia prostiei. Omul se desparte mai lesne de o ferioare visată, decât de una reală. Un înțelept și un nebuș se înțeleg mai lesne decât doi înțelepți. G. —

Culese și traduse de Camil B...

Proprietaru Dr. Aurel Mureșanu.

Redactoru responsabil: Gregoriu Maioru.

Carsulă la bursa din Viena

din 6 Februarie st. n. 1893.

Renta de aur 4%	115.85
Renta de hârtă 5%	—
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	123.—
dte argintă	101.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare [prima emisiune]	120.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri croato-slavone	—
Bonuri rurale-ungare	95.75
Despăgubirea pentru dijma de vină	—
ungurescă	97.50
Imprumutul cu premiul unguresc	152.75
Losurile pentru regularea Tisei și	—
ghedinului	145.—
Renta de argintă austriacă	99.—
Renta de hârtă austriacă	98.5
Renta de aur austriacă	117.40
Losuri din 1860	148.50
Acțiunile băncii austro-ungare	998.—
Acțiunile băncii de credită austr.	403.—
Acțiunile băncii de credită ungar.	341.30
Galbeni împărătesci	5.62
Napoleon-d'ori	9.62 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.25 1/2
Londra 10 Livrea sterlinge	121.15

Carsuliu pieței Brașov

din 8 Februarie st. n. 1893.

Bancnote românești	Cump.	9.58	Vend.	9.55
Argintă românească	"	9.47	"	9.48
Napoleon-d'ori	"	9.60	"	9.64
Lire turcesci	"	—	"	—
Seris. fonc. „Albina“ 6%	"	—	"	—
" " " 5%	"	—	"	—
Imperiali	"	—	"	—

Casă de vânzare.
Casa Nr. 4 de sub
șirul cetățuie,
cu o grădină mare, este de vânzare.

Priveliștea cea mai frumoasă
spre oraș și giur.
Informațiuni: Strada lungă
49,3-3. Nr. 22 etajiu I.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscri-
sei administrațiunii. In cazul
publicării unui anunț mai
mult de odată se face scăde-
mētū, care crește cu câtū
publicarea se face mai de
multe-ori.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Numere singurate
din „Gazeta Transilvaniei“
à 5 cr. se pot cumpăra în
librăria Nicolae Ciurcu, și
în tutungeria I. Gross.

Membru în juriu la Budapesta 1885.

Pentru sezonul de primăvară!

Avem onóra a recomanda P. T. publică
fabricatele noastre proprii
de **lână curată** precum stofe pentru **rocuri,**
pantaloni, pardesiuri, în cheviot și cheviot-
kamgarn. Atragem cu deosebire atențiunea asupra
stofei **Kamgarncheviot,** care pōte concura
cu fabricatele **engleseci.**

Ca ceva **NOU** recomandăm stofele noastre
VICUNALODEN, cari sunt **moi și elasti-**
tice, și figurază ca nouveauté în colecțiile de mus-
tre engleseci.

Cheviot de vară metru dela 2 fl. 60 cr. în sus.
Postavuri pentru oficeri și alte uniforme, ple-
duri de bărbați, garantate de lână curată, cu pre-
țurile fabriciei.

Pentru cercetare numerosă ne rugăm

WILH. SCHERG & C-ie.
Brașov.

53, 1-6.

Numai fabricatul propriu, pentru care garantăm.

1891 Prima diploma de onoare. 1891 Komarom diploma de onoare.

1888 Cinci biserică medalia de aur. 1890 Viena medalia de argint.

MOSTRE atrăgătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre,
cum nu saū mai vedutū până acum pentru **croitori** nefrancate.

Eu nu dau rabat de 2%, sēu 3%, fl. pe metru, nici cadouri croitorilor, cum face
concurența, ci amū numai prețuri fixe netto pe metru pentru ca fiecare mușteriu
sē cumpere bunū și efinū. Poftiți a vi se presenta numai caetele mele cu mostre.
Totodată avertidesū a Vē pādi de anunțuri ale concurenței pentru ieșinătate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosing pentru onoratul clerū stofe prescise pentru unifor-
mele funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livrēe-uri, pos-
tavuri pentru biliarde și mese de jocū, loden obicnuitū și impermeabilū pentru rocuri
de vânătoare, stofe de spălatū, pleduri de volagiu dela fl. 4-14 etc.

Cine voiesce a cumpăra **postavuri eține, solide, trainice, din lână**
curată, ér nu sdrențe eține și nu prețuescu nici câtū cusutulū croitorului, sē se
adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester austriei.)

Depositu permanentū de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Pentru a putea apreția marimea și eficacitatea stabilimentului, declarū că firma mea
intreține esportulū celū mai mare de **postavū din Europa fabricație de**
Kamgarn, mănunșuri pentru croitorie și o mare legatorie de mostre.

Spre a ve convinge despre tōte aceste invita pe Or. publicū a visita localu-
rile spațiose a stabilimentului de vânzare unde suntū ocupate 150 persone.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondența în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și
englesă. 40,5-24.

Fabrica de Portland-Cement
din Brașov.

Recomandă escelentulū

Portland-Cement

cu prețuri eține, care se pōte transporta dela ori și
care stațiā a Căilorū ferate.

Depouri la

I. L. & A. Hesshaimer.
R. Schmidt & C.
Brașov.

54. 1-10.

„ARDELEANA“

institutū de creditū și de economii, societate pe acții în Orēștie.

Contulū Bilanțului

ACTIVE.	fl.		PASIVE.	fl.	
	cr.	cr.		cr.	cr.
Casa în numărărū	14.342	60	Capitalū socialū:		
Efecte publice	10.220	—	1.500 acții à fl. 50.	75.000	—
Efectele fondului de pensiuone	3.092	61	Fondulū de rezervă	28.588	21
Imprumuturi pe cambii cu giranți	374.377	86	Fondulū de pensiuone	3.096	11
Imprumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	151.834	—	Depunerī spre fructificare	506.981	53
Imprumuturi pe ipotece	124.010	50	Cambii reescomptate	187.564	—
Imprumuturi pe obligațiuni cu cavenții	122.526	75	Dividende neridicate	25	—
Imprumuturi pe efecte publice	1.253	—	Interese anticipate pro 1893	5.461	65
Credite de cont-curentū	4.381	16	Diverse conturi creditōre	2.066	43
Casa institutului	17.000	—	Profitū curatū	16.941	97
Mobiliar	755 fl. 62 cr.				
după amortisare de 10%	75 „ 56 „	680 06			
Diverse conturi debitōre	2.006	66			
	825.725	20		825.725	20

Orēștie, la 31 Decemvre 1892 st. n.

Ioșifū de Orbonașū m. p.,
membru în direcțiune.

Dr. Ștefanū Erdélyi m. p.,
membru în direcțiune.

Dr. Ioanū Mihū m. p.,
directorū executivū.

Aurelū Popovicū Barcianu m. p.,
prim comptabilū.

Subsemnatulū comitetū am examinată bilanțulū presentū, și confrontāndu-lū cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în buna regulă, l-am
găsitū în consonanță cu aceleași și exact.

Orēștie, la 6 Martie 1893 st. n.

Comitetulū de supraveghiare:

Nicolau Vladū m. p.

Nicolau Popovicū m. p.

Danilū Davidū m. p.

Tipografia A. MUREȘIANU.